

РЕШЕНИЕ

№ 84

гр. София, 04.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10 състав, в
открито заседание на 05.12.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **6806** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. чл. 21, ал. 2 от Закона за насърчаване на заетостта.

Образувано е по жалба от Л. В. П. срещу решение от 10.07.2012 г. на директора на дирекция „Бюро по труда“ С., с което е прекратена регистрацията като безработен на Л. В. П..

В жалбата се поддържа, че актът е постановен в противоречие с материалноправни норми - отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК. Иска се отмяната на решението.

Ответникът – директорът на дирекция «Бюро по труда» С. изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото, приема за установени следните обстоятелства по делото:

Със заявление-декларация до директора на дирекция „Бюро по труда“ С., рег. № 13327/13.02.2012 г. Л. В. П. е заявил, че търси работа и желае да бъде регистриран в дирекция „Бюро по труда“ и да ползва полагащите му се права по реда на Закона за насърчаване на заетостта. С посочената декларация лицето е декларирано, че е безработно, не работи, търси работа и има готовност да започне работа в двуседмичен срок от уведомяването му от дирекция „Бюро по труда“. Посочил е също така, че е информиран за задълженията си писмено да уведоми дирекцията „Бюро по труда“ в 7-дневен срок за промяна в декларираните от него обстоятелства и при промяна на постоянния и/или настоящия си адрес. С посочената декларация е бил информиран

също така, че при неизпълнение на задълженията си регистрацията му в дирекция „Бюро по труда“ ще бъде прекратена и че ще има право на следваща регистрация не по-рано от изтичането на 6 месеца след прекратяването на предходната. С обжалваното решение административният орган е посочил като мотиви за прекратяване на регистрацията на лицето като безработно обстоятелството, че същото не се е явило да уведоми дирекция „Бюро по труда“ в 7-дневен срок за промяна в декларираните обстоятелства.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, подадена е от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е допустима.

По същество, същата е основателна по следните съображения:

Предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция е решение от 10.07.2012 г. на директора на дирекция „Бюро по труда“ С., с което е прекратена регистрацията като безработен на Л. В. П.. От събраните по делото доказателства се установява, че със заявление-декларация до директора на дирекция „Бюро по труда“ С., рег. № 13327/13.02.2012 г. Л. В. П. е заявил, че търси работа и желае да бъде регистриран в дирекция „Бюро по труда“ и да ползва полагащите му се права по реда на Закона за насърчаване на заетостта. С посочената декларация лицето е декларирано, че е безработно, не работи, търси работа и има готовност да започне работа в двуседмичен срок от уведомяването му от дирекция „Бюро по труда“. Посочил е също така, че е информиран за задълженията си писмено да уведоми дирекцията „Бюро по труда“ в 7-дневен срок за промяна в декларираните от него обстоятелства и при промяна на постоянния и/или настоящия си адрес. С посочената декларация е бил информиран също така, че при неизпълнение на задълженията си регистрацията му в дирекция „Бюро по труда“ ще бъде прекратена и че ще има право на следваща регистрация не по-рано от изтичането на 6 месеца след прекратяването на предходната. В процесния случай регистрацията на лицето като безработно е била прекратена на основание чл. 20, ал. 4, т. 7 от Закона за насърчаване на заетостта, съгласно който регистрацията на безработните лице се прекратява, когато не изпълнят изискванията на чл. 18, ал. 5, изречение второ. Посоченият текст въвежда задължение за лицата, регистрирани като безработни да уведомяват писмено в 7-дневен срок Агенцията по заетостта за промяна в декларираните обстоятелства. Декларираните обстоятелства са обстоятелствата по чл. 18, ал. 2 от Закона за насърчаване на заетостта, а именно лицата са длъжни да декларират дали са безработни, заети, учащи се които желаят да работят през свободното си от учене време, лица, придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, лица, придобили право на професионална пенсия за ранно пенсиониране, които не работят. В процесния случай, видно от декларираните обстоятелства от лицето, същото е декларирано, че е безработно, не работи, търси работа и има готовност да започне работа в двуседмичен срок от уведомяването му от дирекция „Бюро по труда“. Лицето не е декларирано, че е заето, че е учащо се които желаят да работят през свободното си от учене време, лице, придобило право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, лице, придобило право на професионална пенсия за ранно пенсиониране, което не работи. В мотивите на обжалваното решение е посочено, че регистрацията на лицето като безработно се прекратява, тъй като същото не се е явило да уведоми дирекция „Бюро по труда“ в 7-дневен срок за промяна в декларираните обстоятелства. Обжалваното решение е

издадено при липсата на мотиви, което е самостоятелно и достатъчно основание на отмяната му. В същото не е посочена настъпилата промяна в обстоятелствата, различни от декларираните, за която промяна лицето е било длъжно да уведоми писмено дирекция „Бюро по труда“. Като мотиви на решението е посочено само, че лицето не се явило да уведоми дирекция „Бюро по труда“ в 7-дневен срок за промяната в декларираните обстоятелства, което по същността си представлява възпроизвеждане на текста на чл. 20, ал. 4, т. 7 от Закона за насърчаване на заетостта, но не посочва какви обстоятелства са настъпили по отношение на лицето, различни от декларираните, за които същото е следвало да уведоми дирекция „Бюро по труда“. Действително, като доказателство по спора е представен, а и това е обстоятелство, което е посочено в представените по делото писмени бележки от ответника, граждански договор от 02.04.2012 г., сключен между дирекция на природен парк В. в качеството на възложител и Л. В. П. в качеството на изпълнител. Представянето, обаче на посочения договор не представлява мотивиране на издадената заповед и поради това не може да придаде законосъобразност на същата или пък да отстрани последващата ѝ незаконосъобразност поради липсата на мотиви в същата. Следва да се отчете и обстоятелството, че декларираните от лицето обстоятелства, за които същият трябва да уведомява дирекция „Бюро по труда“ по отношение на промяна в същите са, че лицето е безработно, не работи, търси работа и има готовност да започне работа в двуседмичен срок от уведомяването му от дирекция „Бюро по труда“. Безработен по смисъла на § 1, т. 1 от допълнителните разпоредби на Закона за насърчаване на заетостта е лице, регистрирано в дирекция "Бюро по труда", което не работи, търси работа и има готовност да започне работа в 14-дневен срок от уведомяването му от дирекцията "Бюро по труда". В тази връзка следва да се отчете обстоятелството, че лицето не е декларирано, че не е заето лице (подобно обстоятелство за деклариране не съществува в представената декларация), за да има задължението при промяна именно на това обстоятелство да уведомява писмено в 7-дневен срок от настъпването му дирекция „Бюро по труда“. С оглед на това следва да се направи уточнението, че Законът за насърчаване на заетостта прави разграничение между безработни лица и заети лица. Аргумент в тази насока е и разпоредбата на чл. 18, ал. 2 от Закона за насърчаване на заетостта, съгласно която търсещите работа лица се регистрират в една от следните групи – безработни, заети, учащи се, които желаят да работят през свободното си от учене време, лица, придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, лица, придобили право на професионална пенсия за ранно пенсиониране, които не работят. При наличието на сключен граждански договор лицето би могло да бъде определено като заето лице. Същото се определя като заето лице по смисъла на чл. 1, б. „а“ от Регламент (ЕО) № 883/2004 г. на Европейския съвет и на Парламента от 29 април 2004 г. за координация на системите за социална сигурност. Съгласно посочения текст „дейност като заето лице“ означава всяка дейност или положение, което се приема за еквивалентно за целите на социално осигурителното законодателство на държавата-членка, в която се осъществява такава дейност или съществува еквивалентно положение. В процесния случай, видно от представения граждански договор лицето е положило труд по извънтрудово правоотношение. Общественото осигуряване в този случай се извършва на основание чл. 4, ал. 3, т. 5 и т. 6 от КСО и чл. 5 и чл. 6 от Наредбата за обществено осигуряване на самоосигуряващите се лица, българските граждани на работа в чужбина. Следователно при наличието на сключен граждански договор лицето би

могло да се определи като заето лице. При това определяне, обаче за целите на предпоставките за отмяната на регистрацията му като безработно лице следва да се отчете обстоятелството, че лицето не е декларирало, че не е заето лице или пък, че е заето лице. Видно от представената като доказателство по спора декларация същото е декларирало, че не е заето лице, което желае да смени работата си. Предвид това обстоятелство за него изобщо не е възниквало задължение да декларира промяна в това обстоятелство, а именно по отношение на обстоятелството дали е заето лице или пък не.

По изложените съображения оспореният административен акт е немотивиран, издаден в противоречие с материалния закон, поради което следва да бъде отменен.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи, съдът и на основание чл. 173, ал. 1, предложение второ от АПК

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 10.07.2012 г. на директора на дирекция „Бюро по труда” С., с което е прекратена регистрацията като безработен на Л. В. П..

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд, с връчване на преписи за страните по чл. 138 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ